

Raadsvergadering	26 mei 2020
Volgnummer	1-2020
Onderwerp	Algemene subsidieverordening 2020
Programmanummer	0 Bestuur en ondersteuning
Registratienummer	2020-00182
Collegevergadering	7 januari 2020
Portefeuillehouder	Wethouder Janssen
Organisatieonderdeel	BCC Concernzaken
Behandelend ambtenaar	TWJM Schouten Telefoonnummer: 043-350 6274 Dorien.Schouten@maastricht.nl
Bijlagen	Bijlage 1- Besluit Bijlage 2 Algemene subsidieverordening 2020 Bijlage 3 'was-woordt-tabel' bij ASV2020 Bijlage 4 Project 'Verbetering subsidieverstrekkingsprocessen' Bijlage 5 Wijzigingsverordening bij ASV2020

AAN DE GEMEENTERAAD

Samenvatting

Een belangrijke aanleiding om mogelijkheden en problemen m.b.t. het gemeentebrede subsidieverstrekkingsproces te interveniëren wordt ingegeven door de noodzaak om de Algemene Subsidieverordening 2015 te vernieuwen tot een Algemene Subsidieverordening 2020. Dit moet t.g.v. veranderde nationale en Europese wetgeving. In principe worden vanuit alle beleidsafdelingen subsidies verstrekt. De subsidieverstrekkingsprocessen in onze gemeente zouden meer optimaal kunnen verlopen. Dit betreft niet enkel de kwaliteit, maar ook wat betreft de efficiëntie en effectiviteit van de werkprocessen. Daarvoor is in elk geval een vastgesteld controle- en verantwoordingsscenario noodzakelijk, dat vervolgens nader ontworpen, uitgevoerd en geïmplementeerd moet worden. Het project 'Verbetering subsidieverstrekking' loopt vervolgens

gedurende heel 2020. Het essentiële resultaat daarvan is standaardisering van de formele processen in het kader van subsidieverstrekking (aanvraag, verantwoording, controle enz.) waardoor maatwerk m.b.t. beleidsinhoudelijke processen gefaciliteerd wordt.

Beslispunten

1. Vaststellen Algemene subsidieverordening 2020. De inhoudelijke beslispunten omvatten:
 - 1) uitbreiding van de reikwijdte van de ASV2020 tot alle beleidsdomeinen van de gemeente
 - 2) integratie staatssteunregels in de ASV2020
 - 3) aanscherping bepaling m.b.t. egalisatiereserve
2. Vaststelling controle- en verantwoordingsprotocol nr. 1
3. Vaststellen wijzigingsverordening behorend bij ASV2020

1. Aanleiding, bevoegdheden en context.

De Algemene subsidieverordening 2015 (ASV2015) wordt op advies van de VNG sinds 2016 in vrijwel alle gemeenten vervangen, omdat er wettelijke wijzigingen zijn die daarin verwerkt moeten worden. De algemene subsidieverordening (rode gebied in schema) is een gemeentebrede verordening die niet over de afzonderlijke inhoudelijke subsidiekaders en -regelingen gaat (grijze gebied in schema). Die – blijven – vallen onder de verantwoordelijke portefeuillehouders. Deze algemene verordening regelt procedurele aspecten die met elke gemeentelijke subsidieverstrekking gepaard gaan. Dat zijn bv. de rechtmatigheid, aanvraag- en beslistermijnen, toekenning, verantwoordingssystematiek, beoordelingscriteria, verplichtingen, weigeringsgronden, controlemethoden, accountantsverklaring, egalisatiereserve enz. Aangezien de ASV2015 toch vervangen moet worden, wordt deze gelegenheid aangegrepen om alternatieve verantwoordingsscenario's ter discussie en ter besluitvorming voor te leggen die in de ASV2020^{1,2} geregeld kunnen worden. De nieuwe ASV2020 noodzaakt mede daardoor tot een aantal veranderingen in de ambtelijke werkprocessen m.b.t. subsidieverstrekking. Inmiddels wordt in dat verband al sinds nazomer 2019 het project 'Verbetering subsidieverstrekkingprocessen'³ voorbereid. Daarmee worden de wijzigingen in de ASV2020 mede geïmplementeerd. (Zie groene gebied in schema).

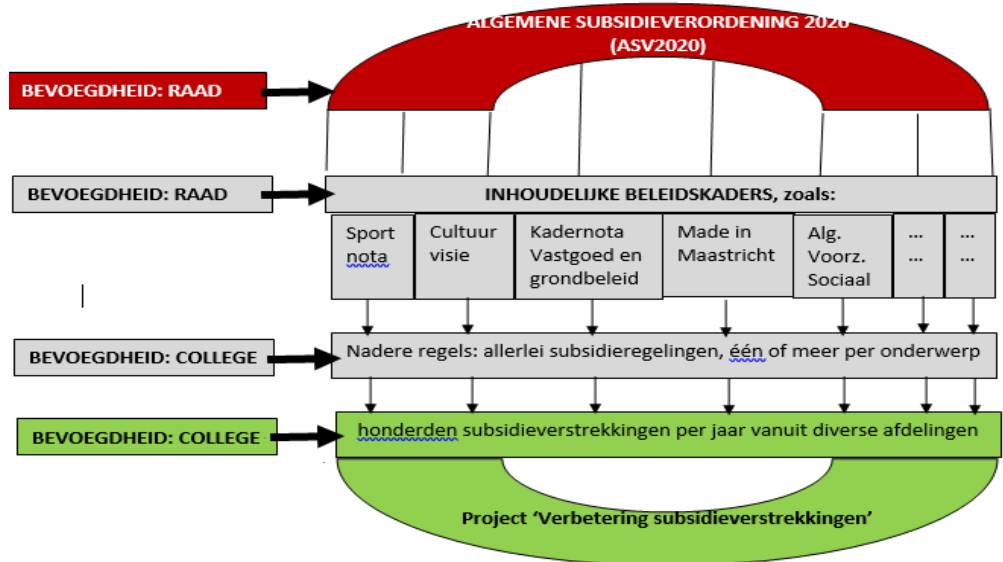
¹ Bijlage 1 Algemene subsidieverordening 2020

² Bijlage 2 'was-woordt-tabel' bij ASV2020

³ Bijlage 3 Project 'Verbetering subsidieverstrekkingprocessen'

Schema: raads- en collegebevoegdheden en verhoudingen tussen soorten documenten/processen.

Context

Het subsidierecht is geregeld in de titel 4.2 Awb. Een aantal bepalingen in dat hoofdstuk is zonder meer wettelijk verplicht, zoals bijvoorbeeld de eis dat er voor elke subsidieverlening een wettelijke grondslag moet bestaan, dat een subsidieverzoek altijd vergezeld dient te gaan van een activiteitenplan en begroting, dat vermeld moet worden bij welke andere subsidieverstrekkers voor dezelfde activiteiten een verzoek is ingediend. Het betreft in deze 'titel' echter vooral zgn. 'kanbepalingen' die het bestuursorgaan i.c. het gemeentebestuur zelf nader kan en/of moet concretiseren. Dit gebeurt via de algemene subsidieverordening (ASV), eventueel via bijzondere subsidieverordeningen en subsidieregelingen. Momenteel is de ASV2015 in Maastricht geldig. Gemiddeld om de vijf jaar wordt de ASV in elke gemeente vernieuwd. De VNG publiceert daartoe steeds een gewijzigde of nieuwe modelverordening. Dit is de laatste keer in 2016 gebeurd. Sinds dat moment hebben van de 48 gemeenten > 80.000 inwoners 21 gemeenten hun oude ASV al gewijzigd. Ten behoeve van het concept ASV2020 Maastricht dat voorligt zijn de keuzes van die gemeenten op de volgende onderwerpen bestudeerd: de reikwijdte of het toepassingsbereik van de ASV, de verschillen in hoogte subsidiebedragen in relatie tot controle- en verantwoordingsmechanismen en de verschillen in eisen m.b.t. controlemethodiek. Op grond daarvan zijn de adviezen voor een aantal wijzigingen ten opzichte van de ASV2015 gebaseerd. Op grond daarvan zijn twee controlescenario's ontworpen. Het College heeft het voorkeursscenario vastgesteld. Afwijkend van de

indelingsvoorschriften raadsvoorstel wordt in dezelfde paragraaf ook het tweede, alternatieve scenario aan de Raad voorgelegd. De vergelijking tussen beide scenario's kan dan schematisch en daardoor meer leesbaarder en inzichtelijk voorgelegd en toegelicht worden.

De noodzaak om de ASV2015 en daaruit voortvloeiende nadere regelgeving te herzien is het gevolg van de volgende overwegingen. Ten eerste zijn er wijzigingen in het nationale en EU-recht die in de verordening geïntegreerd moeten worden. Dit betreft voornamelijk de staatssteunregels. Op de tweede plaats is de reikwijdte van de ASV2015 beperkt tot subsidies die verstrekt worden vanuit het Sociaal Domein en de afdeling Cultuur. Een andere uitdaging vormt de wettelijk verplichte openbaarheid van de subsidieverstrekingen via de gemeentelijke website die natuurlijk volledig en actueel dient te zijn.

De wijzigingen in de ASV2020, m.n. wat het controle- en verantwoordingsscenario betreft, vereisen veranderingen de ambtelijke subsidieverstrekkingsprocessen. Het verplichte openbare subsidieregister vereist een optimalisatie van het gebruik van de software Stratech die al in huis is.

2. Gewenste situatie.

- De Algemene subsidieverordening 2020 is vastgesteld
- Controle- en verantwoordingsscenario nr. 1 is vastgesteld
- De wijzigingsverordening behorend bij de subsidieverordening 2020 is vastgesteld

3. Argumenten.

1. *Vaststellen Algemene subsidieverordening 2020. De inhoudelijke beslispunten omvatten:*

1) Uitbreiding van de reikwijdte van de ASV2020 tot alle beleidsdomeinen van de gemeente

In principe mag de overheid enkel subsidie verstrekken als daar een wettelijke grondslag voor bestaat: iedereen moet kunnen weten welke subsidies er zijn en hoe men daarvoor in aanmerking komt. De belangrijkste wettelijke grondslagen die de gemeente kent, zijn subsidieverordeningen, subsidieregelingen en begrotingssubsidies. In de ASV2015 is de reikwijdte beperkt tot kunst en cultuur, welzijn en zorg, sport en bewegen en recreatie. De VNG adviseert echter met klem om de reikwijdte tot alle beleidsdomeinen van de gemeente in de ASV uit te breiden. Met name de formele vereisten voor aanvraag, (financiële) verantwoording, accountantsprotocol enz. zijn dan in één keer

geregeld voor veel subsidies. Echter, voor elke concrete subsidieregeling die gebaseerd is op de ASV2020 moet de Raad natuurlijk altijd nog eerst het inhoudelijke beleidskader vaststellen (zie grijze gebied in schema). De VNG licht toe dat voor deze kaderstellende bevoegdheid van de Raad (veel) meer tijd beschikbaar is met de verbrede reikwijdte in de nieuwe ASV2020. Niet elk inhoudelijk subsidiekader behoeft dan immers een eigen verordening waarin alle procedurele eisen apart vastgesteld moeten worden. Alle gemeenten > 80.000 inwoners die hun ASV al geactualiseerd hebben dit VNG-advies overgenomen. Uiteraard blijft de raadsbevoegdheid om desgewenst daarnaast toch bijzondere subsidieverordeningen vast te stellen, bestaan.

2) Integratie staatssteunregels in de ASV2020

De staatssteunregels zijn in de ASV 2020 uitgewerkt conform de aanwijzingen in de modelverordening van de VNG.

3) Aanscherping bepaling m.b.t. egalisereserve

Artikel 4:72 Awb verleent het gemeentebestuur de bevoegdheid om per verleningsbeschikking toe te staan en/of te eisen dat de subsidieontvanger een zgn. 'egalisereserve' opbouwt. Dit houdt in dat in geval van een batig saldo een bepaald percentage (10% is het meest gebruikelijk) van de subsidiemiddelen aan de reserve van de ontvanger mag worden toegevoegd. Hoe deze reserve echter wordt ingezet blijft een bevoegdheid van het gemeentebestuur. Deze vermogensopbouw is een buffer voor bv. 'magere jaren' en voor noodzakelijke investeringen. De subsidieontvanger moet een verzoek indienen als hij zelf een bestedingsdoel wil voordragen. Als de subsidierelatie wordt beëindigd om wat voor reden dan ook, gaat de opgebouwde egalisereserve van rechtswege terug naar de gemeente. In het algemeen betreft het over per boekjaar versterkte subsidies aan rechtspersonen vrijwel altijd > € 75.000. Via de Awb geldt voor hen een verzwaard verantwoordingsregime. In de ASV2015 was ook al een artikel hierover opgenomen, maar zonder verdere verplichtingen. De VNG heeft nu in de nieuwe modelverordening expliciet vermeld dat bij nieuw subsidieverzoek de stand van de egalisereserve moet worden vermeld.

Voor de volledigheid: in de ASV2020 is in artikel 18 de hardheidsclausule opgenomen. Daarin is geregeld dat het College van de in de verordening gestelde termijnen kan afwijken als de belangen van de subsidieontvanger onevenredig geschaad zouden worden. Daar is ook geregeld dat het

College van B&W in afzonderlijke subsidieregelingen gemotiveerd af kan wijken van andere artikelen of artikelliden.

2. Vaststelling controle- en verantwoordingsprotocol

In artikel 4:37 lid 1b Awb is verplicht gesteld dat elke subsidieontvanger een zodanige administratie bijhoudt dat die op elk moment ingezien kan worden. In de Awb is eveneens geregeld hoe de financiële verantwoording van terugkerende boekjaarsubsidies eruit moet zien. Voor andere vormen van subsidies geldt de verplichting dát er verantwoording moet worden afgelegd aan het bestuursorgaan. De wet laat echter vrij hóe de gemeente dat nader regelt. Toen tijdens de raadsavond d.d. 18 oktober 2014 de ASV2015 werd vastgesteld, werd er indringend gediscussieerd over de noodzaak van financiële controle. Uiteindelijk werd door een (grote) meerderheid besloten dat 'vertrouwen' voorop moest staan. Om die reden werd bepaald dat subsidies < €50.000 enkel via een inhoudelijk verslag verantwoord moesten worden. Een financieel verslag werd niet vereist. De inrichting van de administratieve huishouding van subsidieontvangers is vormvrij gebleven. Hierna worden algemene adviezen gepresenteerd ongeacht het verantwoordings- en controlescenario dat vastgesteld wordt. Om deze uitgangspunten en criteria vast te stellen is de inventarisatie inzake de vernieuwde ASV van andere gemeenten > 80.000 inwoners gebruikt.

a. Financieel verslag verplicht stellen vanaf €5.000.

Dit blijkt in vrijwel alle gemeenten die in de inventarisatie zitten het geval te zijn. Onder de € 5.000 is de algemene regel dat bij de verlening meteen de vaststelling geschiedt. Wel wordt in de ASV2020 de clausule opgenomen dat in nadere regels (subsidieregelingen) of beschikkingen 'strengere' afwijking mogelijk is. Dit advies heeft wel een prijs: voor de financiële controle is een (veel) hogere ambtelijke capaciteit nodig. In het project 'verbetering subsidieverstrekkingprocessen' wordt voorgesteld om dit op te vangen met een uit te werken administratie-controleprotocol dat wettelijk bekend gemaakt wordt als 'nadere regelgeving'. Hierin wordt gewerkt met een uit te werken steekproefprotocol. Daarin moet – vooral met het oog op de rechtszekerheid – minutieus worden geregeld hoe en wanneer een subsidieontvanger daarin terecht komt en welke concrete sancties hem dan te wachten kunnen staan. Dit is te vergelijken met een scan-straat van de supermarkt, maar dan veel strenger.

b. Als er een accountantsverslag (AV) vereist is, dan moet het gaan om een controleverklaring (hoge mate van zekerheid, maar duurder) door een onafhankelijke RA- of AA-accountant.

Momenteel wordt er in onze gemeente geen eis gesteld aan de aard van de verplichte accountantsverklaring (AV) bij subsidiebedragen > € 50.000. Per subsidieregeling en/of in de verleningsbeschikking kunnen op basis van de ASV2020 nog nadere controle-aanwijzingen voor de RA- of AA-accountant opgenomen worden.

Er zijn in de vergelijkende inventarisatie tamelijk veel verschillen tussen gemeenten gevonden met betrekking tot de hoogte van het subsidiebedrag waarbij een accountantsverklaring verplicht is. Ook zijn er nogal wat verschillen in de controlemethodiek aangetroffen. De hoogte van het subsidiebedrag met een verplichte accountantscontrole is in de helft van de vergeleken gemeenten gehandhaafd op € 50.000. De andere helft varieert in subsidiebedragen van € 75.000 tot € 250.000. De meeste van die gemeenten hebben dit bedrag op € 100.000 gesteld. De overwegingen van de afzonderlijke gemeenten voor deze keuze bleken bij wat meer diepgaand onderzoek van achterliggende stukken (voor zover dat mogelijk was,) gebaseerd te zijn op de kosten, noodzaak en gewenste zekerheid van een accountantscontrole. In de ASV2020 wordt voorgesteld om een zogenaamde controleverklaring van een RA- of AA-accountant verplicht te stellen als het subsidiebedrag > € 75.000 is. Dit is (flink) duurder dan de meeste vormvrije accountantsverklaringen die nu worden ingeleverd, maar de controle door de accountant is dan dusdanig van kwaliteit dat er geen inhoudelijke financiële controle meer door een ambtenaar hoeft te worden gepleegd. De kosten ervan zijn echter zo hoog, dat de proportionaliteit niet meer in overeenstemming is als een dergelijke verklaring al vanaf € 50.000 wordt verlangd.

Twee scenario's m.b.t. financiële verantwoording en controle van subsidies

Hieronder worden twee controlescenario's in schema naast elkaar gezet. Het College van B&W heeft besloten dat scenario 1 het meest gewenst is. Dat zal de ambtelijke werkdruk niet verhogen, ondanks dat er veel meer subsidies verantwoord moeten worden met een financieel verslag. Een ander voordeel van scenario 1 is dat er veel meer eisen worden gesteld aan de wijze waarop de ontvanger zijn administratie dient in te richten, maar ook dat die volop ondersteund wordt middels allerlei invulformulieren en andere formats. Het derde voordeel is al benoemd: kwalitatieve controle wordt voor belangrijk deel gedaan door de RA- of AA-accountant i.p.v. door de ambtenaar als subsidieontvangers < € 75.000 in de steekproef vallen. Deze eis geldt dan onverkort de hoogte van het subsidiebedrag. De kwalitatieve financiële controle door een externe accountant is intensiever is bij subsidies > € 75.000 nu een controleverklaring vereist is.

Elke subsidieontvanger dient altijd alle vereiste verantwoordingsdocumenten tijdig aan te leveren. Dat wordt ambtelijk gecontroleerd. Een ander voordeel van scenario 1 is dat er veel meer eisen worden gesteld aan de wijze waarop de ontvanger zijn administratie dient in te richten, maar ook dat die volop ondersteund wordt middels allerlei invulformulieren en andere formats. Scenario 2 is echter ook uitvoerbaar, maar ambtelijk met grotere nadelen. Daarom wordt dit script als alternatief in het raadsvoorstel voorgesteld.

In beide scenario's geldt het hogere minimumbedrag waarbij een AV verplicht is. Dit is gebaseerd op de hogere kosten voor een meer zekerheid biedende verklaring. Geld dat wordt uitgegeven aan de accountant kan niet worden uitgegeven aan de activiteiten. In beide scenario's gaat het om de financiële verantwoording. Het verplichte inhoudelijke verslag blijft ter beoordeling van de inhoudelijke beleidsambtenaar.

Gehanteerde referentiepunten op basis van de gemeentelijke vergelijking:

- keuzes die het meest voorkomen in de vergeleken gemeenten;
- keuzevarianten die niet in meerderheid, maar toch wel vaak in die gemeenten voorkomen;
- de wijze waarop de inrichting van de administratie van de ontvanger eruit moet zien;
- de wijze waarop en de frequentie waarmee de controle plaats vindt van subsidies waarbij geen controleverklaring van de RA- of AA-accountant verplicht is. Indien er immers een AV verplicht is, is er al een externe professionele controle is verricht.

	SCENARIO 1	SCENARIO 2
Bedrag verplichte accountantsverklaring (AV)	€ 75.000, met bevoegdheid voor College om in concrete gevallen af te wijken (bv. per 2 of 4 jaar bij een projectsubsidie). Hiervoor beleidsregels opstellen.	€ 75.000
Administratieprotocol c.q. de inrichting van de financiële	Administratie-eisen uitwerken in toepasselijke en duidelijke invulformulieren m.b.t.	Digitale gestandaardiseerde aanvraag- en verantwoordings-formats idem als in scenario 1.

<p>administratie van de ontvanger</p>	<p>aanvraagvereisten, begroting, activiteiten, uitgaven en inkomsten, andere financieringsbronnen (m.n. andere subsidies), verantwoording, enz. De formulieren moeten via de website te digitaal in te vullen en in te zenden zijn. Nadere voorschriften mogelijk via beschikkingen en/of subsidieregeling.</p>	<p>Bijhouden administratie is echter vormvrij. Bewijsstukken, zoals facturen, betaalbewijzen, overschrijvingen, moeten bij verzoek wel steeds direct overlegbaar zijn</p> <p>Nadere voorschriften mogelijk via beschikkingen en/of subsidieregeling</p>
<p>Controlemethodiek: Steekproef: ja/nee</p>	<p>Ja. In steekproefprotocol minutieus en uitgebreid uitwerken op welke wijze welke subsidie-ontvangers < € 75.000 op welk moment daarin terecht kunnen komen en welke sancties kunnen volgen. Subsidie-ontvangers die in de steekproef vallen, worden door een externe accountant gecontroleerd die een controleverklaring moet afgeven. Subsidieontvangers > € 75. 000 worden door een externe RA- of AA-accountant gecontroleerd</p>	<p>Nee. Elke ontvanger < € 75.000 moet bij financieel verslag tevens de hele administratie overleggen. Subsidieontvangers > € 75. 000 worden sowieso door een externe RA- of AA-accountant gecontroleerd.</p>

Raadsvoorstel

Gevolgen van de beide scenario's:

	SCENARIO 1	SCENARIO 2
Regeldruk voor ontvangers⁴	Hoger, omdat financiële verantwoordingseisen aangescherpt worden. Echter, duidelijke invulformulieren, begrotingsformats e.d. zal ontvangers die nu ook al 'uitvoerig' verantwoorden juist meer faciliteren dan nu het geval is.	Hoger dan nu voor ontvangers > € 5000. Wellicht lager dan in scenario 1 omdat administratie vormvrij ingericht kan worden. Echter, dat hangt ook af van hoe 'handig' ontvanger is, bv. in Excel
Ambtelijke werkdruk	Lager dan nu omdat te controleren documenten gestandaardiseerd zijn. O.a. kostenontwikkeling e.d. over de jaren heen zijn makkelijker te volgen. De focus van de beleidsadviseur kan (veel) meer op de inhoud gericht worden i.p.v. op de tijdrovende discussie over financiën. Steekproeven verminderen werk. Accountant beschikt via accountantsprotocol over duidelijke instructies m.b.t. controle.	(Veel) hoger dan nu omdat alle subsidies > € 5.000 en < € 75.000 door financiële ambtenaren gecontroleerd moeten worden. Overigens geldt ook hier, net als in scenario 1, dat de accountant de subsidies > € 75.000 veel strikter en concreter controleert. Dat hoeft de ambtenaar niet (over) te doen.
Kans op onrechtmatigheden	Lager dan nu, omdat: <ul style="list-style-type: none"> o meer concrete financiële eisen worden gesteld; o ontvangers niet 'gepakt' willen worden bij steekproef en dan de kans lopen door een externe RA- of AA-accountant op fouten betrap te worden; 	Laag, indien AV verplicht is bij subsidies > € 75.000. De overige controles zijn echter afhankelijk van formatieve kwantitatieve en kwalitatieve financiële ambtelijke formatie.

Raadsvoorstel

⁴ Niet geobjectiveerd via evidence-based en/of gekwalificeerd onderzoek

	<ul style="list-style-type: none"> ○ AV nu controleverklaring moet zijn: 'echte' zware controle. 	
(Structurele) kosten controle voor ontvangers	Hangt ervan af van of de accountantskosten apart bij de gemeente gedeclareerd kunnen worden of dat ze onderdeel zijn van de verleende subsidie. In het laatste geval kan dat bedrag niet aan de activiteiten worden besteed.	
(Structurele) kosten controle voor gemeente	<ul style="list-style-type: none"> ○ afhankelijk van besluit over accountantskosten; ○ indien een subsidie < € 75.000 in de steekproef valt, zullen de AV-kosten voor de gemeente zijn, omdat die niet proportioneel zijn; ○ de kosten voor de ambtelijke capaciteit zullen niet lager zijn. Echter, er kan dan wel meer aandacht uitgaan naar de beheersrelatie. Daar wordt nu niet voldoende aan toegekomen; 	<ul style="list-style-type: none"> ○ idem; ○ eist meer ambtelijke controlecapaciteit bij subsidiebedragen die geen ○ AV vereisen.
Algemene gevolgen	In beide scenario's wordt het zgn. 'vier-ogen-principe' ingevoerd. Dit geldt vooral wat de besteding van de middelen <u>aan de voorkant</u> betreft. De controle achteraf wordt voor een groot bedrag aan de achterkant bij de accountant belegd.	

Raadsvoorstel

3. Vaststelling wijzigingsverordening behorend bij ASV2020⁵

Een aantal bijzondere verordeningen en subsidieregelingen kent artikelen die gebaseerd zijn op de Algemene subsidieverordening 2015. Die bedoelde artikelen moeten allemaal gewijzigd en wettelijk bekend gemaakt worden. Met deze wijzigingsverordening kan dat in één keer gerealiseerd worden. Ter informatie: er zijn meer bijzondere verordeningen en subsidieregelingen die eveneens op de

⁵Bijlage 4 Wijzigingsverordening bij ASV2020

'ASV' gebaseerd zijn dan genoemd worden. Echter, in die regelingen is nimmer het jaartal van de ASV opgenomen. In deze wijzigingsverordening wordt ook niet meer de toevoeging '2020' opgenomen. Daarmee wordt voorkomen dat bij toekomstige ASV-wijzigingen ook al die regelingen (weer) gewijzigd moeten worden. Als de ASV2020 over een aantal jaren weer wijzigt, dan vloeit uit de wettelijke bekendmaking daarvan voort, dat ook alle erop gebaseerde regelgeving naar de 'thans geldende' ASV verwijst.

4. Alternatieven.

Uitgewerkt in paragraaf 3.

5. Financiën.

Het doel van het project 'subsidieverbetering' is dat dit op langere termijn, mogelijk merkbaar in 2021, efficiencyresultaten oplevert. Als de ASV2020 is vastgesteld kan het project 'Verbetering subsidieverstrekkingsprocessen' voluit starten. Dan wordt de IST/SOLL-situatie van het subsidieverstrekkingsproces in kaart gebracht, inclusief de taken en verantwoordelijkheden van functionarissen en de ondersteunende rol van ICT. Er wordt gestreefd naar budgettaire neutraliteit door verschuiving van controlerende inspanningen van beleid naar bedrijfsvoering. In de aanloop is het mogelijk dat er extra capaciteit nodig is t.b.v. de implementatie. Vanaf begin 2020 worden training/workshops 'subsidieverstrekking' intern door concernjuristen verzorgd.

Wat de accountantskosten betreft kan het volgende gemeld worden. Die zijn altijd al voor rekening van de subsidie-ontvangers > € 50.000 gekomen. Dat zal met de ASV2020 niet anders zijn. Het verschil zit in het voorstel om de ontvangers lager dan € 75.000 via een steekproefprotocol 'verdiept' te laten controleren door een RA of AA. Dat zullen dan kosten zijn die voor de gemeente komen. Daar staat tegenover dat er niet extra veel formatie ambtenaar ingezet hoeft te worden nu er wél vanaf € 5000 financieel gecontroleerd zal worden. Dat is de essentie van de keuze voor een steekproefprotocol. De kosten van een controleverklaring hangen nauw samen met de hoogte van het te controleren bedrag (een oriëntatie op prijzen wijst uit dat dit ongeveer 1% van het bedrag is, dus maximaal zo'n € 750 per controle). Dit doet vermoeden dat de accountantskosten die voor rekening van de gemeente komen niet zó hoog zullen zijn. Dit ligt uiteraard ook aan de eisen die in

het te ontwerpen accountantsprotocol worden gesteld. Een andere factor is het percentage subsidieverantwoordingen dat in de steekproef valt.

Pas bij de uitwerking van het implementatieproces van het project 'subsidieverbetering' als de ASV2020 is vastgesteld, kunnen eventuele extra benodigde incidentele en/of structurele financiën geconcretiseerd worden. Daarin worden de kosten van het steekproef- en accountantsprotocol meegenomen. Een meer realistische kosten-baten-analyse van het hele project is dan beter mogelijk. Dit concrete plan van aanpak 'verbetering subsidieverstrekking' met de protocollen wordt uiteraard met begroting ter besluitvorming aan het College voorgelegd.

6. Vervolg.

Als de ASV2020 door de gemeenteraad wordt vastgesteld, kan het project 'Verbetering subsidieverstrekkingprocessen' volle start maken met het gekozen controle- en verantwoordingsscenario als uitgangspunt. Systematische en structurele optimalisatie van ambtelijke werkprocessen wordt dan gestuurd en ondersteund vanuit de ASV2020-vereisten.

Het implementatievoorstel i.c. concreet plan van aanpak zal zo spoedig mogelijk na vaststelling ASV2020 door de Raad inclusief de financiële paragraaf aan het College worden voorgelegd. Daarnaast is er uiteraard veel extra informatie aan subsidieontvangers nodig in 2020 over wijziging 'gewoontes' en aanscherping eisen inzake de financiële verantwoording.

De effectevaluatie vindt plaats als volgt:

- nulmeting begin 2020
- tussenevaluaties in mei en september 2020
- eindevaluatie en vervolg plan van aanpak ten behoeve van consolidatie in december 2020

7. Participatie

Informatieronde

Raadsronde

Burgemeester en Wethouders van Maastricht,

De Secretaris,

R.E.C. Kleijnen.

De Burgemeester,

J.M. Penn-te Strake.

Raadsvoorstel

Bijlage 1.

DE RAAD DER GEMEENTE MAASTRICHT

gezien het voorstel van Burgemeester en Wethouders d.d. 7 januari 2020; organisatieonderdeel BCC
Concernzaken, no. 2020-00182;

gelet op artikel 149 van de Gemeentewet en artikel 4:23 van de Awb

BESLUIT:

- Vaststellen Algemene subsidieverordening 2020. De inhoudelijke beslispunten omvatten:
 - uitbreiding van de reikwijdte van de ASV2020 tot alle beleidsdomeinen van de gemeente
 - integratie staatssteunregels in de ASV2020
 - aanscherping bepaling m.b.t. egalisatiereserve
- Vaststelling controle- en verantwoordingsprotocol nr. 1
- Vaststellen wijzigingsverordening behorend bij ASV2020

Aldus besloten door de raad der gemeente Maastricht in zijn openbare vergadering van

de griffier,

de voorzitter,

Bijlage 2

De raad van de gemeente Maastricht,

Gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders van 7 januari 2020
Korr.nr. 2020-00181, inzake Algemene subsidieverordening 2020;

Gelet op artikel 149 Gemeenteraad en artikel 4:23 Awb

Besluit vast te stellen de volgende verordening:

Algemene subsidieverordening 2020

Artikel 1 Definities

In deze verordening en de daarop rustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. accountantsverklaring: een controleverklaring van een onafhankelijke RA- of AA-accountant. De verklaring geeft een redelijke mate van zekerheid over de betrouwbaarheid van historische financiële informatie.
- b. boekjaar: het kalenderjaar, tenzij bij wettelijk voorschrift of bij subsidieverlening anders is bepaald;
- c. Europees steunkader: een mededeling, richtsnoer, kaderregeling, besluit of vrijstellingsverordening op het gebied van staatssteun die de Europese Commissie of de Raad van de Europese Unie, gelet op de artikelen 106, derde lid, 107, 108 of 109 van het Verdrag heeft vastgesteld;
- d. jaarrekening: een financiële verantwoording van de verrichte activiteiten. Deze financiële verantwoording bestaat uit een balans met toelichting en een exploitatierekening met toelichting. De financiële verantwoording moet voldoen aan het gestelde in het Burgerlijk Wetboek boek 2 titel 9.
- e. jaarverslag: een verslag dan wel een jaarverslag dat inzicht geeft in de aard, duur en omvang van de activiteiten en resultaten en een vergelijking tussen de nagestreefde en gerealiseerde doelstellingen en een toelichting op de verschillen;

- f. onderneming: iedere eenheid, ongeacht haar rechtsvorm of wijze van financiering, die een economische activiteit uitoefent;
- g. per boekjaar verstrekte subsidies: subsidies die per boekjaar worden verstrekt aan rechtspersonen ter bekostiging van hun structurele activiteiten. Het subsidiebedrag wordt direct gerelateerd aan een bepaald niveau van prestaties of activiteiten;
- h. subsidieplafond: het bedrag dat gedurende een boekjaar ten hoogste beschikbaar is voor de verstrekking van subsidies;
- i. subsidieregeling: nadere regels waarin het college nader invulling geeft aan wat in deze verordening is geregeld;
- j. Verdrag: Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (PbEU C 326/47);
- k. wet: de Algemene wet bestuursrecht (Awb)

Artikel 2 Reikwijdte

1. Deze verordening is van toepassing op:
 - a. de verstrekking van subsidies door burgemeester en wethouders op de beleidsterreinen openbare orde en veiligheid, zorg, maatschappelijke dienstverlening en sociale voorzieningen, educatie en jeugd, diversiteit en burgerschap, verkeer, vervoer en infrastructuur, openbare ruimte, dierenwelzijn, groen, sport en recreatie, cultuur en monumenten, milieu en water, economie, werkgelegenheid, stedelijke ontwikkeling en volkshuisvesting en algemeen bestuur, met uitzondering van subsidies waarvoor bij afzonderlijke verordening een uitputtende regeling is getroffen;
 - b. subsidies als bedoeld in artikel 4:23, derde lid, van de wet.
2. Van de bepalingen van deze verordening kan worden afgeweken in een bijzondere subsidieverordening als de aard van de subsidie of het beoogde doel van de te subsidiëren activiteit daartoe noodzaken.

Artikel 3 Subsidieregelingen

Burgemeester en wethouders kunnen bij nadere regeling (subsidieregeling) vaststellen welke activiteiten in aanmerking kunnen komen voor subsidie. Voor zover van toepassing, wordt hierin

tevens bepaald welke doelgroepen voor subsidie in aanmerking komen, hoe de subsidie wordt berekend en hoe de subsidiebedragen worden uitbetaald.

Artikel 4. Staatssteunregels

1. Voor zover dat ten behoeve van het voldoen aan een Europees steunkader noodzakelijk is, kan het college bij subsidieregeling afwijken van deze verordening en deze aanvullen.
2. Bij subsidieregelingen waarbij is bepaald dat toepassing kan worden gegeven aan een Europees steunkader, verwijst de subsidieregeling naar het desbetreffende steunkader.
3. Bij subsidies waarop een Europees steunkader van toepassing is, verwijst de verleningsbeschikking naar de toepasselijke bepalingen van het steunkader.
4. Bij subsidies waarop een Europees steunkader van toepassing is, komen alleen de activiteiten, doelstellingen, resultaten en kosten voor vergoeding in aanmerking die voldoen aan de eisen van het desbetreffende steunkader.
5. Bij subsidies waarop een Europees steunkader van toepassing is, komen ondernemingen alleen in aanmerking voor zover de subsidieverstrekking voldoet aan de voorwaarden van het desbetreffende steunkader.

Artikel 5. Subsidieplafond en begrotingsvoorbehoud

1. Burgemeester en wethouders kunnen subsidieplafonds vaststellen. In dat geval bepalen zij bij subsidieregeling de wijze van verdeling van de betrokken subsidie.
2. Burgemeester en wethouders kunnen een subsidieplafond verlagen als:
 - a. het plafond wordt vastgesteld voordat de begroting voor het betrokken jaar is vastgesteld of goedgekeurd; en
 - b. de subsidieaanvragen waarop het subsidieplafond betrekking heeft, moeten worden ingediend voordat de begroting voor het betrokken jaar is vastgesteld of goedgekeurd.
3. Bij de bekendmaking van een subsidieplafond dat kan worden verlaagd overeenkomstig het vorige lid, wordt gewezen op de mogelijkheid van verlaging en de gevolgen daarvan voor reeds ingediende aanvragen.

4. Een subsidie ten laste van een begroting die nog niet is vastgesteld of goedgekeurd, wordt verleend onder de voorwaarde dat voldoende middelen op de begroting beschikbaar zullen worden gesteld. Bij de verleningsbeschikking wordt daarop gewezen.

Artikel 6. Aanvraag

1. Een aanvraag om subsidie wordt schriftelijk ingediend bij burgemeester en wethouders. Als hiervoor een aanvraagformulier is vastgesteld geschiedt dit met gebruikmaking daarvan.
2. Bij de aanvraag legt de aanvrager in ieder geval de volgende gegevens over:
 - a. een beschrijving van de activiteiten waarvoor de subsidie wordt aangevraagd;
 - b. de doelen en resultaten welke met die activiteiten worden nagestreefd, en hoe de activiteiten daaraan bijdragen;
 - c. een begroting van en een dekkingsplan voor de kosten van deze activiteiten. Het dekkingsplan bevat een opgave van bij anderen aangevraagde subsidies of vergoedingen ten behoeve van dezelfde activiteiten, onder vermelding van de stand van zaken daarvan;
 - d. als de aanvrager een onderneming is:
 - een opgave van subsidies, vergoedingen of tegemoetkomingen in welke vorm ook met staatsmiddelen bekostigd, die al zijn of zullen worden ontvangen voor de activiteiten waarvoor de subsidie wordt aangevraagd;
 - een verklaring als bedoeld in de verordening met betrekking tot de-minimissteun (de-minimisverklaring);
 - e. als het een subsidie betreft die per boekjaar aan een rechtspersoon wordt verstrekt, de stand van de egalisatiereserve op het moment van de aanvraag
 - f. Een rechtspersoon die voor de eerste keer subsidie aanvraagt, legt tevens over: een exemplaar van de oprichtingsakte of de statuten, alsmede van het jaarverslag, de jaarrekening of de balans van het voorgaande jaar.
3. Bij subsidieregeling kan van de voorgaande leden worden afgeweken.

Artikel 7. Aanvraagtermijn

1. Een aanvraag om een subsidie die per kalenderjaar wordt verstrekt, wordt ingediend uiterlijk 26 weken voorafgaand aan het jaar of de jaren waarop de aanvraag betrekking heeft.

2. Een aanvraag om een subsidie die per boekjaar wordt verstrekt, wordt uiterlijk 26 weken voorafgaand aan dat boekjaar ingediend.
3. Andere aanvragen om subsidie worden 13 weken ingediend voordat de aanvrager voornemens is te beginnen met de activiteiten waarvoor de subsidie wordt aangevraagd.
4. Bij subsidieregeling kunnen andere termijnen worden gesteld.

Artikel 8. Beslistermijn

1. Burgemeester en wethouders beslissen op een aanvraag om een subsidie als bedoeld in artikel 7, eerste lid, uiterlijk op 31 december van het jaar waarin de aanvraag is ingediend.
2. Burgemeester en wethouders beslissen op een aanvraag om een subsidie als bedoeld in artikel 7, tweede en derde lid, binnen 8 weken nadat de volledige aanvraag is ingediend.
3. Bij subsidieregeling kunnen andere termijnen worden gesteld.
4. Bij aanvragen om een subsidie die overeenkomstig artikel 108, derde lid, van het Verdrag worden aangemeld bij de Europese Commissie wordt de termijn verdaagd totdat de Europese Commissie een eindbeslissing heeft genomen.

Artikel 9. Weigerings-, intrekings- en terugvorderingsgronden

1. Onverminderd de artikelen 4:25, tweede lid, en 4:35 van de wet weigeren burgemeester en wethouders de subsidie in ieder geval:
 - a. als de Europese Commissie overeenkomstig artikel 108, derde lid, van het Verdrag heeft vastgesteld dat de subsidie onverenigbaar is met de interne markt, of
 - b. als het een aanvrager betreft tegen wie een bevel tot terugvordering uitstaat ingevolge een eerdere beschikking van de Europese Commissie waarin de steun van Nederland onrechtmatig en onverenigbaar met de interne markt is verklaard.
2. Onverminderd het vorige lid weigeren burgemeester en wethouders de subsidie in ieder geval als de subsidieverstrekking in strijd zou zijn met een Europees steunkader omdat:
 - a. subsidie verstrekt zou worden aan een aanvrager die een onderneming drijft die in moeilijkheden verkeert als bedoeld in het desbetreffende steunkader, of
 - b. de subsidie geen stimulerend effect heeft als bedoeld in het desbetreffende steunkader.

3. Onverminderd de vorige leden kunnen burgemeester en wethouders de subsidie verder in ieder geval weigeren:
 - a. als de te subsidiëren activiteiten niet of niet in overwegende mate gericht zijn op de gemeente of haar ingezetenen of als ze onvoldoende ten goede komen aan de gemeente of haar ingezetenen;
 - b. als niet is aangetoond dat de subsidie noodzakelijk is voor het verrichten van de activiteiten waarvoor deze wordt gevraagd;
 - c. als de aanvraag niet voldoet aan regels die zijn gesteld om voor subsidie in aanmerking te komen;
 - d. als de subsidieverstrekking in strijd zou zijn met een wettelijk voorschrift;
 - e. als de subsidieverstrekking niet is toegestaan totdat de Europese Commissie met toepassing van artikel 108, derde lid, van het Verdrag heeft vastgesteld dat de subsidie verenigbaar is met de interne markt;
 - f. in de bij de betrokken subsidieregeling bepaalde gevallen.

Artikel 10. Verantwoording

1. De wijze waarop de subsidieontvanger de besteding van de subsidie dient te verantwoorden is geregeld in artt. 13 t/m 17 van deze Verordening. Bij subsidieregeling en bij verleningsbeschikking kunnen nadere regels bepaald worden over de verantwoordingswijze.
2. Afdeling 4.2.8 van de Algemene wet bestuursrecht is van toepassing op per boekjaar verstrekte subsidies, op periodieke subsidies hoger dan € 75.000 en van overeenkomstige toepassing op eenmalige subsidies hoger dan €75.000.

Artikel 11. Algemene verplichtingen van subsidieontvanger

1. Als aannemelijk is dat een of meer van de activiteiten waarvoor de subsidie is verleend niet, niet tijdig of niet geheel zullen worden verricht of dat niet, niet tijdig of niet geheel aan de aan de subsidie verbonden verplichtingen zal worden voldaan, meldt de subsidieontvanger dat onverwijld schriftelijk aan burgemeester en wethouders.
2. Een subsidieontvanger informeert burgemeester en wethouders onverwijld schriftelijk over:

- a. beslissingen of procedures die zijn gericht op de beëindiging van de activiteiten waarvoor subsidie is verleend, of tot ontbinding van de gesubsidieerde rechtspersoon;
- b. relevante wijzigingen in de financiële en organisatorische verhouding met derden;
- c. ontwikkelingen die ertoe kunnen leiden dat de subsidieontvanger de aan de subsidie verbonden verplichtingen niet, niet tijdig of niet geheel zal kunnen nakomen;
- d. wijziging van de statuten voor zover het betreft de vorm van de gesubsidieerde rechtspersoon, de persoon van de bestuurder of bestuurders, en het doel van de rechtspersoon.

Artikel 12. Aan een subsidie te verbinden bijzondere verplichtingen

1. Bij subsidies hoger dan €50.000, verleend voor activiteiten die meer dan een jaar in beslag nemen, kan de verplichting worden opgelegd tot het tussentijds afleggen van rekening en verantwoording over de tot dan verrichte activiteiten en de daaraan verbonden uitgaven en inkomsten. De verantwoording wordt niet vaker dan één keer per jaar verlangd.
2. Bij subsidieregeling of verleningsbeschikking kunnen aan de subsidieontvanger ook andere verplichtingen dan genoemd in artikel 4:37, eerste lid, van de wet worden opgelegd, voor zover deze strekken tot verwezenlijking van het doel van de subsidie. In de toelichting bij de subsidieregeling wordt uiteengezet waarom daartoe wordt overgegaan.
3. Bij subsidieregeling kunnen verplichtingen die niet strekken tot verwezenlijking van het doel van de subsidie aan de subsidie worden verbonden, voor zover deze verplichtingen betrekking hebben op de wijze waarop of de middelen waarmee de gesubsidieerde activiteit wordt verricht. In de toelichting bij de subsidieregeling wordt uiteengezet waarom daartoe wordt overgegaan.
4. Bij subsidieregeling of verleningsbeschikking kan worden bepaald dat de subsidieontvanger, voor zover het verstrekken van de subsidie heeft geleid tot vermogensvorming, daarvoor aan burgemeester en wethouders een vergoeding verschuldigd is als zich een gebeurtenis voordoet als bedoeld in artikel 4:41, tweede lid, van de wet. Daarbij wordt tevens aangegeven hoe de hoogte van de vergoeding wordt bepaald.

Artikel 12a. Egalisatiereserve

1. Bij verleningsbeschikking kan worden bepaald dat de subsidieontvanger van een per kalender- of boekjaar verstrekte subsidie die meer dan € 75.000 bedraagt een egalisatiereserve als bedoeld in artikel 4:72, eerste lid, van de wet vormt.
2. De ontvanger van een andere subsidie dan bedoeld in het eerste lid kan burgemeester en wethouders verzoeken een egalisatiereserve te mogen vormen. In dat geval is artikel 4:72 van de wet van overeenkomstige toepassing.

Artikel 13. Wijze van verstrekking en eindverantwoording subsidies tot en met €5.000

1. Subsidies tot en met € 5.000 worden door burgemeester en wethouders direct vastgesteld of verleend en – tenzij toepassing wordt gegeven aan het volgende lid – binnen 13 weken nadat de activiteiten uiterlijk moeten zijn verricht, ambtshalve vastgesteld.
2. Als bij verleningsbeschikking de subsidieaanvrager wordt verplicht om op de daarbij aangegeven wijze aan te tonen dat de activiteiten waarvoor de subsidie wordt verstrekt zijn verricht en dat is voldaan aan de aan de subsidie verbonden verplichtingen, vindt de vaststelling plaats binnen 13 weken nadat de gevraagde inlichtingen zijn verstrekt.
3. In geval van verlening van een subsidie van ten hoogste € 5.000 wordt een voorschot verstrekt ter hoogte van de verleende subsidie.

Artikel 14. Eindverantwoording subsidies tussen €5.000 en €75.000

1. Bij subsidies van meer dan € 5.000 en ten hoogste € 75.000 dient de subsidieontvanger uiterlijk 13 weken nadat de gesubsidieerde activiteiten zijn verricht, een aanvraag tot vaststelling in.
2. De aanvraag bevat:
 - a. een inhoudelijk verslag waaruit blijkt in hoeverre de gesubsidieerde activiteiten zijn verricht en aan de verplichtingen is voldaan;
 - b. een jaarrekening of een financieel verslag bestaande uit een overzicht van de gesubsidieerde activiteiten en de hieraan verbonden uitgaven en inkomsten.
3. Bij subsidieregeling kan worden bepaald dat op een andere manier wordt aangetoond in hoeverre de activiteiten zijn verricht en aan de verplichtingen is voldaan.

Artikel 15. Eindverantwoording subsidies van meer dan €75.000

1. Bij subsidies van meer dan € 75.000 dient de subsidieontvanger een aanvraag tot vaststelling in:
 - a. in geval van een subsidie die per kalenderjaar wordt verstrekt, uiterlijk op 31 maart van het jaar dat volgt op het betrokken kalenderjaar;
 - b. in geval van een subsidie die per boekjaar wordt verstrekt, uiterlijk 13 weken na afloop van het betrokken boekjaar;
 - c. in andere gevallen uiterlijk 13 weken nadat de gesubsidieerde activiteiten zijn verricht.

2. De aanvraag tot vaststelling bevat:
 - a. een inhoudelijk verslag waaruit blijkt in hoeverre de gesubsidieerde activiteiten zijn verricht en aan de verplichtingen is voldaan;
 - b. een overzicht van de gesubsidieerde activiteiten en de hieraan verbonden uitgaven en inkomsten (financieel verslag of jaarrekening);
 - c. een balans van het afgelopen subsidietijdvak met een toelichting daarop; en
 - d. een controleverklaring, opgesteld door een onafhankelijk registeraccountant.
3. Bij subsidieregeling kunnen andere termijnen worden vastgesteld of andere gegevens worden verlangd.

Artikel 16. Subsidievaststelling subsidies van meer dan €5.000

1. Burgemeester en wethouders stellen een subsidie van meer dan € 5.000 vast binnen 13 weken na de ontvangst van een aanvraag tot subsidievaststelling, tenzij bij subsidieregeling anders is bepaald.
2. Deze termijn kan eenmaal voor ten hoogste 6 weken worden verdaagd.
3. Als een aanvraag tot subsidievaststelling niet voor het tijdstip, bedoeld in de artikelen 14, eerste lid en 15, eerste lid, aanhef en onder a tot en met c, is ingediend, kunnen burgemeester en wethouders de subsidieontvanger schriftelijk een nieuwe termijn stellen. Als de aanvraag niet binnen deze termijn wordt ingediend, kunnen zij overgaan tot ambtshalve vaststelling.

Artikel 17. Berekening van uurtarieven, uniforme kostenbegrippen

1. Als bij de bepaling van de subsidiabele kosten gebruik wordt gemaakt van uurtarieven, worden deze door de subsidieaanvrager berekend met gebruikmaking van een bij subsidieregeling voorgeschreven berekeningswijze.
2. Bij het hanteren van kostenbegrippen bij de berekening van uurtarieven wordt uitgegaan van de bij subsidieregeling voorgeschreven definities.
3. Bij subsidie waarop een Europees steunkader van toepassing is, komen alleen die tarieven en kostenbegrippen in aanmerking die voldoen aan de eisen van het toepasselijke steunkader.

Artikel 18. Hardheidsclausule

1. Als een bij of krachtens verordening gestelde termijn voor een subsidieaanvrager of -ontvanger gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zouden zijn tot de te dienen belangen, kunnen burgemeester en wethouders een andere termijn vaststellen.
2. In een subsidieregeling kan worden bepaald dat door burgemeester en wethouders van een of meer bepaalde artikelen of artikelleden van die regeling kan worden afgeweken als daaraan vasthouden voor een subsidieaanvrager of -ontvanger gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zouden zijn in verhouding tot de daarmee te dienen belangen.
3. Toepassing van de vorige leden wordt gemotiveerd in het besluit en hiervan wordt periodiek verslag gedaan aan de raad.

Artikel 19. Slotbepalingen

1. De Algemene subsidieverordening 2015 Maastricht (ASV2015 Maastricht) wordt ingetrokken.
2. Deze verordening treedt in werking op **[datum]**.
3. Op aanvragen om subsidie die zijn ingediend voor deze datum zijn de bepalingen van de Algemene subsidieverordening 2015 van toepassing.
4. Deze verordening wordt aangehaald als: Algemene subsidieverordening 2020 Maastricht

Aldus besloten door de Raad van de gemeente Maastricht in zijn openbare vergadering van 26 mei 2020.

de Griffier

de Voorzitter

Raadsbesluit

ARTIKELGEWIJS

Artikel 1. Definities

In dit artikel is een aantal definities opgenomen. Deze definities gelden niet alleen voor deze verordening, maar ook voor de hierop te baseren regelingen. Deze definities zullen dus niet nogmaals in de verschillende subsidieregelingen opgenomen hoeven te worden. Ook kan hier niet van worden afgeweken.

Er is geen definitie opgenomen van subsidie. Wat onder een subsidie moet worden verstaan, is omschreven in artikel 4:21 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). Kenmerken van een subsidie zijn dat er aanspraak is op financiële middelen, door een bestuursorgaan verstrekt met het oog op bepaalde activiteiten van de aanvrager, anders dan als betaling voor aan het bestuursorgaan geleverde goederen of diensten. Overigens: ook garanties en leningen kunnen onder het subsidiebegrip vallen.

Artikel 2. Reikwijdte

Eerste lid

Met het eerste lid krijgt het college de bevoegdheid overgedragen om te besluiten over het verstrekken van subsidies waarop de Algemene subsidieverordening (hierna: ASV) van toepassing is.

Dit betreft in beginsel alle subsidies op de genoemde beleidsterreinen, met uitzondering van subsidies waarvoor bij afzonderlijke verordening een uitputtende regeling is getroffen en subsidies waarvoor overeenkomstig artikel 4:23, derde lid, van de Awb geen wettelijke grondslag nodig is.

Tweede lid

Ten aanzien van subsidies waarvoor overeenkomstig artikel 4:23, derde lid, van de Awb geen wettelijke grondslag nodig is (zoals bijvoorbeeld incidentele subsidies) is de ASV in beginsel niet van toepassing. Dit lid geeft het college de bevoegdheid om de ASV (deels) van toepassing te verklaren als daartoe aanleiding bestaat.

Artikel 3. Subsidieregelingen

Met dit artikel krijgt het college de bevoegdheid om in nadere regels, hier en verder subsidieregeling genoemd, de te subsidiëren activiteiten te bepalen. Voor zover het college iets wenst te regelen met betrekking tot de doelgroepen die voor subsidie in aanmerking komen, de berekening van de subsidie en de wijze van uitbetalen, dient dit eveneens in de subsidieregeling te gebeuren.

In andere artikelen van de ASV worden andere bevoegdheden gedelegeerd die betrekking hebben op de inhoud van de subsidieregeling: het afwijken van termijnen, het verbinden van bepaalde verplichtingen aan de subsidie en de wijze van verdelen van het subsidieplafond.

Voor zover het college geen gebruik maakt van de bevoegdheid om nadere regels vast te stellen is het slechts in beperkte mate mogelijk om subsidies te verstrekken. De hoofdregel van de Awb is namelijk dat subsidieverstrekking gebaseerd moet zijn op een wettelijk voorschrift, zoals een subsidieregeling, waarin de te subsidiëren activiteiten staan vermeld. Op grond van artikel 4:23, derde lid, van de Awb bestaan hierop maar vier uitzonderingen:

- a. de spoedeisende subsidieverstrekking (tijdelijk, vooruitlopend op de vaststelling van een wettelijk voorschrift);
- b. de subsidieverstrekking op grond van een begrotingspost (de begroting dient de subsidieontvanger en het bedrag dat ten hoogste kan worden vastgesteld te vermelden);
- c. de incidentele subsidieverstrekking (voor uitzonderlijke gevallen, en als er in beginsel slechts eenmalig subsidie zal worden toegekend);
- d. de Europese subsidies.

Artikel 4. Staatssteunregels

Om subsidies onder een Europees steunkader te brengen moet de subsidie op het toepasselijke steunkader worden toegesneden. Daarbij kan het nodig zijn dat er in de subsidieregeling afgeweken wordt van de ASV, of dat deze aangevuld wordt. Het eerste lid maakt het college daartoe bevoegd. Het tweede en derde lid zijn een uitvloeisel van de eis van de Europese Commissie dat in subsidieregelingen en -beschikkingen die gebruik maken van het Europees steunkader, het toepasselijke kader expliciet wordt vermeld.

Als sprake is van steun die valt onder een Europees steunkader, kunnen uiteraard alleen de activiteiten, doelstellingen, resultaten en kosten voor subsidie in aanmerking komen voor zover die voldoen aan de eisen en voorwaarden van het betreffende steunkader (vierde lid). Net zo goed als dat bij subsidies waarop een Europees steunkader van toepassing is, kunnen ondernemingen alleen in aanmerking komen als de subsidieverstreking voldoet aan de voorwaarden van het desbetreffende steunkader (vijfde lid).

Artikel 5. Subsidieplafond en begrotingsvoorbehoud

Het college stelt de subsidieplafonds vast (eerste lid); bij de bekendmaking daarvan wordt tevens de door hen bepaalde wijze van verdelen vermeld (eerste lid in combinatie met artikel 4:26, tweede lid, van de Awb). De wijze van verdelen kan ook worden bekendgemaakt door te verwijzen naar de subsidieregeling waarin de wijze van verdeling is vastgelegd. In dat laatste geval zal verwezen moeten worden naar een reeds geldende subsidieregeling. In andere gevallen zal geregeld (moeten) zijn dat óf de subsidieregeling en het subsidieplafond gelijktijdig in werking treden óf dat de subsidieregeling weliswaar voor het vaststellen van het subsidieplafond in werking treedt maar dat aanvragen pas ná het vaststellen van het subsidieplafond kunnen worden ingediend. Als dit niet (juist) geregeld is kan het subsidieplafond niet worden tegengeworpen aan aanvragers die hun aanvraag hebben ingediend voor bekendmaking (artikel 4:27, tweede lid, van de Awb). Daarnaast wordt er, indien van toepassing, gewezen op de mogelijkheid het subsidieplafond te verlagen (tweede en derde lid, zie verder hieronder). De raad stelt uiteraard nog steeds de financiële kaders vast (in de begroting). Het is binnen die kaders dat het college vervolgens de subsidieplafonds kan vaststellen.

Het college, dat via artikel 2 de bevoegdheid gedelegeerd heeft gekregen om te besluiten over het verstrekken van subsidies, is verder verplicht – in lijn met de mogelijkheid van artikel 4:34, eerste lid, van de Awb – (in bepaalde gevallen) om bij het gebruik maken van deze gedelegeerde bevoegdheid een begrotingsvoorbehoud te maken (vierde lid).

Verlaging subsidieplafond

De verlaging van een subsidieplafond heeft in beginsel geen gevolgen voor aanvragen die vóór bekendmaking van de verlaging zijn ingediend (artikel 4:27, tweede lid, van de Awb).

Dat is anders als aan de drie voorwaarden genoemd in artikel 4:28 van de Awb is voldaan:

- 1) aanvragen voor de desbetreffende subsidie moeten worden ingediend voordat de begroting is vastgesteld of goedgekeurd.
- 2) verlaging vloeit voort uit vaststelling van de begroting, en
- 3) de mogelijkheid van verlaging is aangekondigd bij de vaststelling van het oorspronkelijke subsidieplafond.

Om te waarborgen dat het college alleen overgaat tot verlaging van subsidieplafonds als die verlaging ook daadwerkelijk kan worden gebruikt zijn het derde en vierde lid opgenomen. Het komt erop neer dat een subsidieplafond alleen kan worden verlaagd als het oorspronkelijke subsidieplafond is vastgesteld voordat de begroting voor het betrokken jaar is vastgesteld én de aanvragen voor de vaststelling van de begroting moesten zijn ingediend én er bovendien op de mogelijke verlaging wordt gewezen bij de bekendmaking van het plafond.

Artikel 6. Aanvraag

In het eerste lid is bepaald dat een aanvraag voor subsidie schriftelijk dient te worden gedaan; en dat als hiervoor een aanvraagformulier is vastgesteld, de aanvraag dan met gebruikmaking van dat formulier gedaan moet worden. Met 'schriftelijk' is meer bedoeld dan 'op papier geschreven'. Zo kan een aanvraag ook digitaal worden gedaan, mits de digitale weg open is gesteld. In het tweede en derde lid is bepaald welke stukken en gegevens bij de aanvraag in elk geval overgelegd dienen te worden. Uiteraard mogen van de aanvrager alleen die gegevens verlangd worden die noodzakelijk zijn voor het beoordelen van de aanvraag; dit volgt uit de Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG).

Bij subsidieregeling kan het college besluiten hiervan af te wijken (vierde lid), bijvoorbeeld door voor aanvragen om bepaalde subsidies meer of andere gegevens en bescheiden te verlangen.

Artikel 7. Aanvraagtermijn

De aanvraagtermijnen zijn afhankelijk van het soort subsidie. Er wordt onderscheid gemaakt tussen subsidies die per kalenderjaar of per boekjaar worden verstrekt, en andersoortige subsidies.

Bij subsidieregeling kan het college besluiten af te wijken van de aanvraagtermijnen die vastgesteld zijn in het eerste tot en met derde lid (vierde lid).

Artikel 8. Beslistermijn

Hier worden de termijnen gegeven waarbinnen het college gehouden is te beslissen op een aanvraag voor subsidie. In de Awb staan geen strikte beslistermijnen op een aanvraag om subsidie. Ook hierbij is onderscheid gemaakt tussen subsidies per kalenderjaar of boekjaar, en andere. Bij subsidieregeling kan het college besluiten af te wijken van de beslistermijnen die vastgesteld zijn in het eerste en tweede lid (derde lid).

De beslistermijn bij aanvragen om een subsidie die bij de Europese Commissie aangemeld worden, wordt verdaagd totdat de Europese Commissie een eindbeslissing heeft genomen (vierde lid). Dit om te voorkomen dat subsidie wordt verleend die niet in overeenstemming is met de artikelen 107 en 108 van het VWEU en vervolgens teruggevorderd dient te worden.

Artikel 9. Weigerings-, intrekings- en terugvorderingsgronden

In het eerste lid worden de algemeen geldende weigeringsgronden van de artikelen 4:25, tweede lid, en 4:35 van de Awb, met nadere verplichte gronden aangevuld.

Ondanks dat er sprake is van staatssteun is het soms mogelijk om steun te verstrekken op basis van een vrijstellingsverordening, waardoor het college kan volstaan met een lichte kennisgevingsprocedure. Als dat niet mogelijk is, kan goedkeuring van de Europese Commissie gevraagd worden via een formele aanmelding. Als de Europese Commissie de steun echter niet goedkeurt, dan moet het college overgaan tot weigering (vandaar de verplichte weigeringsgrond in het eerste lid, onder a).

Bepaalde Europese steunkaders verbieden – als er een bevel tot terugvordering uitstaat – alleen het verlenen van staatsteun onder de betreffende verordening; niet het verlenen van subsidies in het algemeen. Door de in het eerste lid, onder b, gekozen formulering van de weigeringsgrond in combinatie met het verplichtende karakter komt het in de ASV echter neer op een – op zichzelf

verdedigbare – verbreding van de weigeringsgrond tot het verlenen van subsidies in het algemeen (als er een bevel tot terugvordering uitstaat).

In het tweede lid is een absolute weigeringsgrond opgenomen voor die gevallen dat overgaan tot subsidieverstrekking strijdigheid op zou leveren met een Europees steunkader omdat er dan subsidie verstrekt zou worden aan een aanvrager die een onderneming drijft die in moeilijkheden verkeert als bedoeld in het toepasselijke steunkader of omdat de betreffende subsidie geen stimulerend effect heeft als bedoeld in het toepasselijke steunkader. Een onderneming wordt naar oordeel van de Europese Commissie beschouwd als een onderneming in moeilijkheden wanneer zij, zonder overheidsingrijpen, op korte of middellange termijn vrijwel zeker gedoemd is te verdwijnen. Meer informatie over dit begrip is te vinden in paragraaf 2.2 van de Richtsnoeren (van de Europese Commissie) voor reddings- en herstructureringssteun aan niet-financiële ondernemingen in moeilijkheden (2014/C 249/01). Dat er sprake moet zijn van een stimulerend effect houdt in beginsel in dat de begunstigde aanvrager door de steun in staat wordt gesteld activiteiten of projecten uit te voeren die zij anders – zonder de steun – niet had uitgevoerd. Ook houdt het in beginsel in dat de steun niet mag worden verleend voordat de activiteit wordt gestart.

In het derde lid zijn nog enkele facultatieve weigeringsgronden opgenomen. Het college kan in deze gevallen weigeren, maar is daartoe niet verplicht. Deze gelden in aanvulling op artikel 6 van de Wet bevordering integriteitbeoordelingen door het openbaar bestuur (hierna: Wet Bibob).

Onderdelen a en c spreken voor zichzelf. Onderdeel b geeft de mogelijkheid de subsidie te weigeren als de aanvrager over voldoende eigen middelen beschikt.

Onder e is een weigeringsgrond opgenomen waarmee het college een aanvraag kan weigeren als subsidieverstrekking niet is toegestaan dan nadat deze overeenkomstig artikel 108, derde lid, van het VWEU (de meldingsprocedure) is goedgekeurd door de Europese Commissie. Het gaat hier om subsidieverstrekking die in beginsel niet ongeoorloofd is vanwege strijdigheid met de toepasselijke cumulatierregels of overschrijding van het toegestane bedrag aan de-minimissteun. In deze gevallen kan het college óf weigeren de subsidie te verstrekken óf de subsidie melden bij de Europese

Commissie om langs deze weg goedkeuring te verkrijgen. Als het college besluit over te gaan tot melding, dan wordt in verband met de standstill-verplichting de beslistermijn verdaagd totdat de Europese Commissie een eindbeslissing heeft genomen (zie artikel 8, vierde lid). Als de Europese Commissie besluit de voorgenomen subsidieverstrekking niet goed te keuren, dan zal het college de aanvraag alsnog weigeren (zie het eerste lid, onder a). Een subsidie die is of kan worden goedgekeurd kan uiteraard ook op een andere grond worden geweigerd.

Onderdeel f ten slotte geeft het college de bevoegdheid in een subsidieregeling nog andere weigeringsgronden op te nemen, bijvoorbeeld weigeringsgronden die specifiek met de te subsidiëren activiteiten samenhangen.

Als de Europese Commissie tot het oordeel is gekomen dat een subsidie niet in overeenstemming is met de artikelen 107 en 108 van het VWEU, dan moet de verleende subsidie ingetrokken en teruggevorderd worden (inclusief rente). Dit op grond van artikel 3 van de Wet terugvordering staatssteun. Een bepaling daarover in de ASV2020 is daarvoor niet nodig, omdat deze verplichting rechtstreeks uit de Wet terugvordering staatssteun voortvloeit.

Een subsidie kan ook (geweigerd en) ingetrokken worden in het geval en onder de voorwaarden, bedoeld in artikel 3 van de Wet Bibob. Dit volgt rechtstreeks uit artikel 6 van die wet.

Artikel 11. Algemene verplichtingen van subsidieontvanger

Dit artikel bevat een meldingsplicht (eerste lid) en informatieplicht (tweede lid) die voor alle subsidieontvangers geldt. Met 'schriftelijk' in het eerste lid is meer bedoeld dan 'op papier geschreven'. De melding kan ook digitaal worden gedaan als het college de digitale weg open heeft gesteld.

Artikel 12. Aan een subsidie te verbinden bijzondere verplichtingen

Dit artikel bevat een bevoegdheidsgrondslag voor het college om aan de subsidie bepaalde 'bijzondere' verplichtingen te verbinden, in aanvulling op wat reeds mogelijk is op grond van de Awb (zie artikel 4:37 van de Awb).

Wat betreft het tweede en derde lid wordt het creëren van deze mogelijkheid onder bepaalde voorwaarden geboden door de artikelen 4:38 (voor zover het betreft verplichtingen die strekken tot verwezenlijking van het doel van de subsidie) en 4:39 (voor zover het betreft verplichtingen die niet strekken tot verwezenlijking van het doel van de subsidie) van de Awb. In beginsel dient de ASV hiervoor een uitdrukkelijke grondslag te bieden, of – in het geval van verplichtingen die strekken tot verwezenlijking van het doel van de subsidie – de verleningsbeschikking.

Het tweede lid ziet op de verplichtingen die verband houden met de verwezenlijking van het doel van de subsidie. Daarbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan eisen inzake de deskundigheid van de personen die de te subsidiëren activiteit uit zullen voeren.

Het derde lid maakt het mogelijk om verplichtingen op te leggen die niet strekken tot verwezenlijking van het eigenlijke doel van de gesubsidieerde activiteit. Het betreft echter geen vrijbrief, deze verplichtingen moeten wel enig verband houden met de gesubsidieerde activiteit. Het kan bijvoorbeeld gaan om het opleggen van de verplichting om een extra inspanning te leveren om een bepaalde doelgroep te betrekken bij de gesubsidieerde activiteiten of om de activiteiten op de meest milieuvriendelijke manier uit te oefenen. Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat met het opleggen van oneigenlijke subsidieverplichtingen terughoudendheid dient te worden betracht (Kamerstukken II 1993/94, 23 700, nr. 3, p. 66). Als het college van deze aanvullende mogelijkheid gebruik maakt moet dat duidelijk gemotiveerd worden.

In artikel 4:41 van de Awb is bepaald dat in bepaalde gevallen de subsidieontvanger, voor zover het verstrekken van de subsidie heeft geleid tot vermogensvorming, daarvoor een vergoeding verschuldigd is aan het bestuursorgaan. Het gaat daarbij om de volgende gevallen:

- als de subsidieontvanger voor de gesubsidieerde activiteiten gebruikte of bestemde goederen vervreemdt of bezwaart of de bestemming daarvan wijzigt;
- als de subsidieontvanger een schadevergoeding ontvangt voor verlies of beschadiging van voor de gesubsidieerde activiteiten gebruikte of bestemde goederen;
- als de gesubsidieerde activiteiten geheel of gedeeltelijk worden beëindigd;

- als de subsidieverlening of de subsidievaststelling wordt ingetrokken of de subsidie wordt beëindigd, of
- de rechtspersoon die de subsidie ontving wordt ontbonden.

Deze vergoedingsplicht echter geldt alleen als hierin is voorzien in de verordening of subsidieregeling, of – als deze ontbreken – in de subsidiebeschikking. Daarbij moet zijn bepaald hoe de hoogte van de vergoeding wordt berekend (dit hoeft geen volledige compensatie te betreffen). Met het vierde lid krijgt het college de bevoegdheid om hier uitvoering en invulling aan te geven. In de praktijk zal dit alleen aan de orde zijn bij rechtspersonen die jaarlijks subsidie ontvangen, maar het is ook mogelijk in andere gevallen.

Artikel 12a. Egalisatiereserve

De figuur van de egalisatiereserve is gebaseerd op artikel 4:72 van de Awb. Een egalisatiereserve is een reserve van de subsidieontvanger waaraan als bestemming het dekken van exploitatierisico's is verbonden. De reserve wordt gevormd om tot een gelijkmatige verdeling van lasten te komen. Op grond van artikel 4:58 van de Awb is artikel 4:72 van de Awb alleen van toepassing op per kalender- of boekjaar verstrekte subsidie aan een rechtspersoon en bovendien enkel als dat in de ASV, een subsidieregeling of bij de subsidieverlening is bepaald. De verplichting een egalisatiereserve te vormen als bedoeld in het eerste lid kan dus enkel aan rechtspersonen worden opgelegd, voor per kalender- of boekjaar verstrekte subsidies.

Het college kan bij een verleningsbeschikking voor een subsidie die per kalender- of boekjaar wordt verstrekt en die meer dan € 75.000 bedraagt bepalen dat de subsidieontvanger een egalisatiereserve dient te vormen (eerste lid). In dat geval komt het verschil tussen het vastgestelde subsidiebedrag en de kosten van de activiteiten waarvoor subsidie werd verleend ten gunste of ten laste van de egalisatiereserve. De reserve wordt dus gevormd uit exploitatieoverschotten om eventuele toekomstige tekorten op te vangen.

Naast een door het college opgelegde verplichting kan op grond van het tweede lid elke subsidieontvanger het college verzoeken een egalisatiereserve te mogen vormen.

Omdat de egaliseriereserve dient om tekorten in het ene jaar te compenseren met overschotten in het andere jaar, heeft de toepassing van het eerste of tweede lid alleen zin bij subsidies die in een reeks van jaren achter elkaar worden verstrekt.

Artikel 13. Wijze van verstrekking en eindverantwoording subsidies tot en met €5.000

Subsidies tot en met €5.000 kunnen op basis van vertrouwen worden verstrekt; er wordt dan niet standaard om verantwoording gevraagd. In plaats daarvan geldt een actieve meldingsplicht voor de subsidieontvanger bij niet nakoming van de voorwaarden (zie artikel 11). Achteraf kan een risicogeorïenteerde controle plaatsvinden bij de subsidieontvanger.

Als de subsidieontvanger al (positief) bekend is zal de subsidie bij een dergelijk klein bedrag meestal direct vastgesteld en uitbetaald kunnen worden. In andere gevallen kan er eerst verleend worden, gevolgd door een ambtshalve vaststelling (eerste lid). In zo'n geval wordt een eventueel voorschot in één termijn (lumpsum) verstrekt en hoeft de subsidieontvanger geen aanvraag voor subsidievaststelling (verantwoording) in te dienen. Hierdoor kunnen de lasten voor zowel de subsidieaanvrager als de subsidieverstrekker worden bespaard, terwijl toch het risico voor de gemeente beperkt blijft.

Verder wordt in het geval van verlening gevolgd door ambtshalve vaststelling, in de subsidiebeschikking vermeld wanneer de gesubsidieerde activiteiten moeten zijn verricht. De subsidie wordt vervolgens, binnen een nader bepaalde termijn, ambtshalve vastgesteld door de subsidieverstrekker. In het tweede lid is een afwijkende termijn opgenomen voor situaties waarin speciale rapportageverplichtingen worden opgelegd.

Artikel 14. Eindverantwoording subsidies tussen €5.000 en €75.000

In dit artikel is bepaald op welke wijze subsidieontvangers subsidie tussen €5.000 en €75.000 aan het college dienen te verantwoorden; er dient een aanvraag tot vaststelling ingediend te worden (eerste lid), deze bevat een inhoudelijk verslag waaruit blijkt in hoeverre de gesubsidieerde activiteiten zijn verricht en aan de verplichtingen is voldaan (tweede lid). Ingevolge artikel 10 wordt

de wijze van verantwoording al bij het besluit tot verlening van de subsidie aan de subsidieontvanger bekend gemaakt.

Met betrekking tot het inhoudelijk verslag kan vooraf bij de subsidieverlening al zijn aangegeven op welke manieren het aantonen kan plaatsvinden. Er kunnen daarbij verschillende instrumenten worden gebruikt, zoals bestuurs- en activiteitenverslagen, een managementverklaring, een deskundigenverklaring, andere bewijsstukken (bijvoorbeeld een publicatie), enz. Het verslag kan ook bestaan uit een algemeen jaarverslag van een rechtspersoon. Het gaat er om dat duidelijk is dat de verkregen subsidie is aangewend voor het doel waarvoor de subsidie werd verstrekt. Voorts kan het college, overeenkomstig het derde lid, in een subsidieregeling aangeven andere bewijsmiddelen te verlangen dan een inhoudelijk verslag. Uiteraard mogen van de aanvrager alleen die gegevens verlangd worden die noodzakelijk zijn voor het beoordelen van de verantwoording; dit volgt uit de AVG.

Artikel 15. Eindverantwoording subsidies van meer dan €75.000

Bij subsidies vanaf €75.000 wordt uitgegaan van de traditionele afrekening van subsidies; op basis van gerealiseerde kosten en baten. De vaststelling van de subsidie vindt plaats op basis van uitgevoerde activiteiten en gerealiseerde kosten. Het derde lid biedt de basis om in een subsidieregeling te bepalen dat er ook andere, waaronder meer of minder, gegevens gevraagd worden. Uiteraard mogen van de aanvrager alleen die gegevens verlangd worden die noodzakelijk zijn voor het beoordelen van de verantwoording; dit volgt uit de AVG.

Artikel 16. Subsidievaststelling subsidies van meer dan €5.000

Het eerste lid bevat – overeenkomstig artikel 4:13 van de Awb – de termijn waarbinnen de beschikking gegeven dient te worden; wel bestaat de mogelijkheid tot verdagen (tweede lid). Het merendeel van de aanvragen zal binnen deze beslistermijn kunnen worden afgehandeld. Meer ingewikkelde aanvragen vergen soms meer tijd. De verdaging van de beslistermijn – voor de duur van ten hoogste de in het tweede lid nader bepaalde termijn – biedt dan uitkomst. Uiteraard mogen van de aanvrager alleen die gegevens verlangd worden die noodzakelijk zijn voor het beoordelen van de verantwoording; dit volgt uit de AVG.

Artikel 17. Berekening van uurtarieven, uniforme kostenbegrippen

Dit artikel schrijft voor dat als het college bij de bepaling van de subsidiabele kosten gebruik maakt van uurtarieven, de berekeningswijze hiervan en de voorgeschreven definities in een subsidieregeling vastgelegd dienen te worden. De aanvrager zal daarmee dan bij zijn aanvraag rekening moeten houden. Bij subsidies waarop een Europees steunkader van toepassing is, is het college hierin beperkt tot tarieven en kostenbegrippen die voldoen aan de eisen van het toepasselijke steunkader.

Artikel 18. Hardheidsclausule

Deze hardheidsclausule is opgenomen omdat in uitzonderlijke gevallen vasthouden aan een termijn in de ASV of de toepasselijke subsidieregeling wegens bijzondere omstandigheden onevenredig kan zijn tot de daarmee te dienen belangen. Op grond van het eerste lid kan het college dan een andere termijn vaststellen.

Op grond van het tweede lid kan het college bovendien in een subsidieregeling een hardheidsclausule opnemen die ziet op nader in die subsidieregeling aangegeven bepalingen. Een te treffen voorziening, die niet in de verordening of subsidieregeling is voorzien, dient altijd binnen de doelstellingen van de subsidie te passen.